

Bratia a sestry,

v prečítanom texte hovorí Ježiš o dvoch typoch chleba. Jeden je hmotný a druhý duchovný. Svojim spôsobom potrebujeme oba typy, ale zároveň ich nesmieme zamieňať. Všimnime si pozornejšie, aký je medzi nimi rozdiel.

Prvý typ chleba je v užšom zmysle jedlo. V širšom zmysle predstavuje všetko, čo potrebujeme pre telesný život. Zvykne sa hovoriť, že človek pracuje, aby si zarobil na „chlebík“. Je to myslené obrazne. Pod „chlebíkom“ sa skrýva aj inkaso, aj šaty, ale aj poplatky za rôznorodé aktivity, keď po práci odpočívame, napr. návšteva kina alebo kúpaliska. Božie slovo nás vedie k tomu, aby sme usilovne pracovali, ale aj plnohodnotne odpočívali. Pre telesný život je to potrebné. Aj za to vd'ačíme Bohu. V modlitbe Pánovej prosíme „chlieb náš každodenný daj nám dnes“. Touto prosbou vyjadrujeme, že Boh sa o nás stará po každej stránke. Veríme, že na každý deň nám dá toľko, koľko potrebujeme. Prvý typ chleba dal Ježiš ľuďom vtedy, keď z mála nasýtil mnohých. Prirodzene to ľudí zaujalo, ale Ježiš vyzdvihuje niečo iné.

Poukázal na príbeh zo Starého zákona o tom, ako Izraelci jedli na púšti mannu. Hospodin dával svojmu ľudu chlieb, aby počas cesty do zaslúbenej zeme nezomreli od hladu. Manna nemohla nasýtiť hlad srdca. Bol to pokrm pre žalúdok. Bolo potrebné prijímať ho pravidelne a opakovane.

Manna bola dočasný a pominuteľný pokrm. Rovnako je tomu so všetkým, čo potrebujeme pre telesný život. Nevieme sa najesť toľko, aby sme už nikdy neboli hladní. Aj ten najkvalitnejší odev sa po čase obnosí a potrhá. Stroje sa kazia a musia byť opravené alebo nahradené novými. Na striedačku pracujeme a odpočívame. Bežný život je plný zmien. Prvý typ chleba je krátkodobý a pominuteľný, a predsa mnohým to stačí.

Videl to aj Ježiš, keď povedal: *Usilujte sa nie o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý bude pre večný život...* (Jn 6, 27) Ježiš nepopieral, že je potrebné dbať o telesný život. Potrebujeme jesť, piť, obliekať sa, a to všetko ostatné. Ježiš hovorí o druhom type chleba, ktorý má iný charakter. Je dôležitejší a v hodnotovom rebríčku má prvé miesto. V Evanjeliu podľa Matúša Ježiš hovorí: *Nebud'te teda ustarostení a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa budeme odievať? Lebo všetko toto pohania hľadajú. Ved' váš Otec nebeský vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.* (6, 31-33)

Na prvom mieste je Boh, ktorý je pôvodca všetkého. Bez Boha by sme nemali ani ten hmotný chlieb. Boh nám dáva pravý chlieb z neba. Ježiš povedal: *Ja som chlieb života.* Rímski cisári sa riadili heslom „Chlieb a hry“. Ani ten najvyššie postavený človek nevie zabezpečiť chlieb života. Ježiš priniesol na svet chlieb z neba. Ježiš je živý chlieb od Boha, ktorý nepominie.

Ježiš neprišiel na svet, aby rozmnožoval hmotné chleby. Ježiš kráčal cestou, ktorá viedla na kríž. Najprv to vyzeralo, že je to koniec. Vidíme to na vystrašených učeníkoch, ktorí sa po Ježišovom ukrižovaní skrývali. Až po Ježišovom vzkriesení smelo zvestovali evanjelium. Ježiš je chlieb života, pretože vstal z mŕtvych.

Vďaka Ježišovi máme nepominuteľnú nádej. Túto nádej smel prijať aj apoštol Pavol, ktorý iných veriacich povzbudzoval takto: *A som presvedčený, že Ten, ktorý počal vo vás dobré dielo, aj ho dokoná až do dňa Krista Ježiša.* (F 1, 6) V Liste Židom sa o Ježišovi píše, že je *Pôvodca a Dokonávateľ viery.* (12, 2) Chlieb, ktorý nám dáva Boh, vydrží navždy.

Pán Ježiš povedal, že k Nemu nemôže prísť nikto, ak len ho Boh Otec nepritiahne. Viera nie je naša zásluha, ale výsada, ktorej sa nám dostalo od Boha. V Liste Rimanom je napísané, že ani smrť nás nemôže odlúčiť od Božej lásky. (R 8, 38-39) Veríme, že vďaka Ježišovi budeme aj my raz vzkriesení. Vzkriesenie nie je iba oživenie. Nie je to obnova toho, čo poznáme. Všetko na svete má svoj koniec. Ak nám Boh dáva niečo, čo je nepominuteľné, potom to musí byť niečo úplne iné, než to, čo poznáme.

Vzkriesenie k životu večnému je Boží dar. Ježiš nám dáva novú perspektívu, ktorej nádhery a veľkoleposť si v časnom živote nedokážeme úplne predstaviť. Jediná cesta k záchrane je, keď sa nasýtime chlebom, ktorý nám dáva Ježiš. Ako môžeme prijať chlieb života?

Už Ježišovi súčasníci tomu nerozumeli. Ježiš povedal: *Ak nežete telo Syna človeka a nepijete Jeho krv, nemáte života v sebe.* (6, 53) Ježiš obrazne hovoril o svojej obeti. Sám seba vydal, aby bol ukrižovaný a nás zachránil pred dôsledkom hriechnosti. Prorok Izaiáš uvádza: *Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.* (53, 5)

Bratia a sestry, aj my sme si mohli jesť chlieb, ktorý nám Ježiš dáva. Nikdy nezabudnime na to, akú veľkú cenu za to Ježiš zaplatil. Božie milosrdenstvo je nám dané zadarmo, ale nie preto, že by nič nestálo. Ježiš je živý a k životu vedie aj nás. Ďakujme Bohu za hmotný aj za duchovný chlieb. Nezamieňajme ich, ale chváľme Boha. Ježiš je chlieb života a my sme tomu uverili. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 5. knihe Mojžišovej v 8. k.:

„Pokoril ťa a dopustil na teba hlad a sýtil ťa mannou, ktorú si nepoznal a ktorú nepoznali ani tvoji otcovia, aby ti dal vedieť, že nie samým chlebom žije človek, ale všetkým, čo vychádza z úst Hospodinových.“

Milosť nášho Pána Ježiš Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.